

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **J. W.**

skazanego z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
w Izbie Karnej w dniu 6 grudnia 2021 r.
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 16 grudnia 2019 r.,
sygn. akt II Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w N.
z dnia 5 marca 2019 r., sygn. akt II K [...],

I. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

II. obciąża skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

J. W. został oskarżony o to, że:

1) w dniu 09 stycznia 2007 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie kluczem (...) program komputerowy M., po czym zainstalował go na dysku twardym marki S. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 1.490 złotych na rzecz M.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

2) w dniu 9 stycznia 2007 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie kluczem (...) program komputerowy M., po czym zainstalował go na dysku twardym

marki S. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 2.344 złotych na rzecz M.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

3) w dniu 21 stycznia 2008 r. w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie kluczem (...) program komputerowy M., po czym zainstalował go na dysku twardym marki S1. model [...] o numerze seryjnym (...) powodując szkodę w wysokości 1.490 złotych na rzecz M.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

4) w dniu 21 stycznia 2008 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie kluczem (...) program komputerowy M., po czym zainstalował go na dysku twardym marki S1. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 2.344 złotych na rzecz M.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

5) w dniu 21 stycznia 2008 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie wersją scrackowaną klucza program komputerowy A., po czym zainstalował go na dysku twardym marki S1. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 17.228,20 złotych na rzecz A.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

6) w dniu 21 stycznia 2008 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie wersją scrackowaną klucza program komputerowy A1., po czym zainstalował go na dysku twardym marki S1. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 559 złotych na rzecz A.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

7) w dniu 27 lutego 2010 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie kluczem (...) program komputerowy M., po czym zainstalował go na dysku twardym W. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 1.490 złotych na rzecz M.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

8) w dniu 5 maja 2010 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie kluczem (...) program komputerowy M., po czym zainstalował go na dysku twardym S1. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 1.490 złotych na rzecz M.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

9) w dniu 29 czerwca 2010 r., w G., woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie wersji scrackowanej klucza program komputerowy A1, po czym zainstalował go na dysku twardym S1. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 19.589,438 złotych na rzecz A.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

10) w dniu 23 września 2010 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie kluczem (...) komputerowy M1, po czym zainstalował go na dysku twardym S1. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 2.199 złotych na rzecz M.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

11) w dniu 1 grudnia 2010 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie wersji scrackowanej klucza program komputerowy A2, po czym zainstalował go na dysku twardym W. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 19.080.423 złotych na rzecz A.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

12) w dniu 8 marca 2011 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie wersji scrackowanej klucza program komputerowy P., po czym zainstalował go na dysku twardym S1. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 3.000 złotych na rzecz E. s.c.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

13) w dniu 9 stycznia 2012 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie wersji scrackowanej klucza program komputerowy E., po czym zainstalował go na dysku twardym S1. model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 20.902,56 złotych na rzecz A.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.;

14) w dniu 17 stycznia 2012 r., w G., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez zgody osoby uprawnionej uzyskał poprzez przełamanie wersji scrackowanej klucza program komputerowy A1, po czym zainstalował go na dysku twardym S1. Model [...] o numerze seryjnym (...), powodując szkodę w wysokości 20.902,56 złotych na rzecz A.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w N. wyrokiem z dnia 5 marca 2019 r., sygn. akt II K (...), uznał oskarżonego J. W. za winnego tego że:

1. w dniu 9 stycznia 2007 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy M., o wartości 1.490 złotych na szkodę M., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

2. w dniu 9 stycznia 2007 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy M., o wartości 2.344 złotych na szkodę M., co do którego na podstawie towarzyszących

okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

3. w dniu 21 stycznia 2008 r. w G., woj. (...), przyjął od B. C., program komputerowy M., o wartości 1.490 złotych na szkodę M., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

4. w dniu 21 stycznia 2008 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy M., o wartości 2.344 złotych na szkodę M., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

5. w dniu 21 stycznia 2008 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy A., o wartości 17.228,20 złotych na szkodę A., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

6. w dniu 21 stycznia 2008 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy A., o wartości 559 złotych na szkodę A., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.,

- i za to, przyjmując że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw odnośnie czynów opisanych w pkt. od 1 do 6, na mocy art. 292 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k., w zw. z art. 4 § 1 k.k. – wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) zł;

II — uznał oskarżonego J.W. za winnego tego że:

7. w dniu 27 lutego 2010 r. w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy M., o wartości 1.490 złotych na szkodę M., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

8. w dniu 5 maja 2010 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy M., o wartości 1.490 złotych na szkodę M., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

9. w dniu 29 czerwca 2010 r., w G., woj. (...) przyjął od B. C. program komputerowy A1, o wartości 19.589,438 złotych na szkodę A., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

10. w dniu 23 września 2010 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy M1, o wartości 2.199 złotych na szkodę M., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

11. w dniu 1 grudnia 2010 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C., program komputerowy A2, o wartości 19.080.423 złotych na szkodę A., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

12. w dniu 8 marca 2011 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy P. o wartości 3.000 złotych na szkodę E. s.c., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

- i za to, przyjmując że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw odnośnie czynów opisanych w pkt. od 7 do 12, na mocy art. 292 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. — wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) zł;

III - uznał oskarżonego J. W. za winnego tego że:

13. w dniu 9 stycznia 2012 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy E., o wartości 20.902,56 złotych na szkodę A., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

14. w dniu 17 stycznia 2012 r., w G., woj. (...), przyjął od B. C. program komputerowy A1, o wartości 20.902,56 złotych na szkodę A., co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności winien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego i czyn ten zakwalifikował z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k.;

- i za to, przyjmując że oskarżony działał w warunkach ciągu przestępstw odnośnie czynów opisanych w pkt. od 13 do 14, na mocy art. 292 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k., w zw. z art. 4 § 1 k.k. – wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego J.W. w pkt I, II, III, kary pozbawienia wolności połączył, wymierzając mu łączną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego J. W. w pkt I, II, III, kary grzywny

połączył, wymierzając mu łączną karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca J. W., zaskarżając go w części dotyczącej oskarżonego J. W., co do winy za wszystkie przypisane mu czyny.

Zaskarżonemu wyrokowi na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. zarzucił:

- A. naruszenie przepisów postępowania - art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 14 § 1 k.p.k., co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. - polegającą na skazaniu oskarżonego, wobec braku skargi uprawnionego oskarżyciela, za czyny opisane jako przyjęcie od B. C. programów komputerowych, co do których na podstawie towarzyszących okoliczności oskarżony winien i mógł przypuszczać, że zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego;
- B. naruszenie przepisów postępowania - art. 399 k.p.k. - poprzez błędne jego zastosowanie, polegające na uprzedzeniu o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu w sytuacji, gdy nie można było tego przepisu zastosować ze względu na brak tożsamości czynu historycznego, które miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, poprzez podjętą przez oskarżonego linię obrony w kierunku wykazania, że czyny opisane w akcie oskarżenia nie zawierają znamion paserstwa komputerowego;
- C. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia wynikający z niewłaściwej oceny zeznań wszystkich świadków w kontekście wyjaśnień osk. J. W., sprowadzający się do ustalenia, że J. W. dokonał czynności „przyjęcia” programu komputerowego mogącego pochodzić z przestępstwa oraz ustalenia, że wina oskarżonego J. W. przejawia się w niewłaściwym nadzorze sprzętu komputerowego i pracowników, w sytuacji braku jakichkolwiek podstaw do takich stwierdzeń;
- D. rażącą niewspółmierność kary - art. 438 pkt 4 k.p.k. - polegającą na wymierzeniu oskarżonemu J. W. kary nadmiernie surowej tj. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, w sytuacji gdy oskarżony miał popełnić

czyny nieumyślnie, był niekarany, prowadził nienaganny tryb życia, zdarzenie miało charakter epizodyczny, zaś społeczna szkodliwość czynu jest bardzo niska.

Wskazując na powyższe zarzuty, w oparciu o art. 427 § 2 in fine k.p.k., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy w T. wyrokiem z dnia 16 grudnia 2019 r., sygn. akt II Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego J.W..

Zaskarżonemu wyrokowi na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. zarzucił:

I. uchybienie wymienione w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., jako konsekwencję obrazy przepisów postępowania - art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. 399 § 1 k.p.k., mogące mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegające na wyjściu poza granicę oskarżenia w związku ze zmianą kwalifikacji prawnej czynów, jak też w związku z diametralną zmianą opisu czynów, a w następstwie tego - na prowadzeniu postępowania karnego pomimo braku skargi uprawnionego oskarżyciela, co stanowi bezzwzględną przyczynę odwoławczą;

II. rażące naruszenie prawa materialnego - art. 293 § 1 i 292 § 1 k.k. - które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia — poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, iż znamię „przyjęcia” nielegalnego programu komputerowego może polegać na niewłaściwym nadzorze nad pracownikami i niewystarczającym zabezpieczeniu systemu komputerowego, a także na uznaniu, że profesjonalny wzór staranności obowiązujący oskarżonego jako członka zarządu spółki prawa handlowego w sposób szczególny obliuguje go do zapobiegania zjawisku piractwa komputerowego;

III. rażące naruszenie prawa materialnego - art. 293 § 1 i 292 § 1 k.k. - które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia - poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy w ustalonym przez Sąd meriti, niekwestionowanym stanie faktycznym, w ogóle brak jest elementów wskazujących na „przyjęcie” oprogramowania komputerowego w prawidłowym rozumieniu tego pojęcia, a zwłaszcza brak jest przyjęcia tego oprogramowania w datach ujętych w opisie czynu.

Wskazując na powyższy zarzut, w oparciu o art. 537 § 1 k.p.k. wnioś o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wnioś o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzucane naruszenie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 399 § 1 k.p.k. nie zostało potwierdzone w toku kontroli kasacyjnej.

Zarówno w orzecznictwie jak i w literaturze (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1932 r., II 1 K 403/32 - Zb. O. SN 1932, z. VII, poz. 146, z dnia 1 lutego 1934 r., 1 K 958/33 - OSP 1934, poz. 346, z dnia 23 października 1934 r. 2 K 1198/34 - Zb. O. SN 1935, z. IV, poz. 170, z dnia 23 lutego 1938, 1 K 637/37 - Zb. O. SN 1938, z. IX, poz. 216, z dnia 23 września 1994 r., II KRN 173/94 - OSNKW 1995, z. 1-2, poz. 9 z aprobowaną glosą J. Satko - Palestra 1995, z. 7 - 8, s. 231 i inne, postanowienie SN z dnia 14 lipca 2011 r., IV KK 139/11 - OSNKW 2011, z. 9, poz. 84 z glosami: A. Zolla i J. Satko - OSP 2012, z. 4, poz. 35, wyrok SN z dnia 15 marca 2012 r., V KK 240/11 - Lex 1157588, J. Bednarzak: Czy oskarżenie za kradzież wyklucza skazanie za paserstwo? - NP 1963, nr 4 - 5, s. 497-501 oraz literatura powołana w tych judykatach, glosach i artykułach), niejednokrotnie bowiem powtarzano, że nie da się wypracować uniwersalnych, jednolitych kryteriów przesądzających o zachowaniu tożsamości zarzucanego i przypisanego czynu, co nie znaczy, że nie były podejmowane takie próby, w tym próby określenia, kiedy wykluczona jest taka tożsamość. Np. granice oskarżenia nie zostaną przekroczone w razie identyczności przedmiotu czynności wykonawczej tych czynów (J. Bednarzak, J. Satko, op. cit.) albo też, podstawa faktyczna odpowiedzialności nie ulegnie zmianie, gdy choćby część przypisanego działania lub zachowania przestępnego pokrywa się z zarzucanym działaniem lub zaniechaniem przestępczym. Opisy czynu zarzucanego i przypisanego mają zatem wspólny obszar wyznaczony znamionami tych czynów (S. Śliwiński przywołany w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2005 r., V KK 446/04 - OSNKW 2005, z. 11, poz. 110). Identyczność czynu będzie natomiast wyłączona, jeżeli w porównywalnych określeniach zachodzą tak istotne różnice, że według rozsądnej

życiowej oceny nie można ich uznać za określenia tego samego zdarzenia faktycznego (M. Cieślak i wyrok SN z dnia 2 marca 2011 r., III KK 366/10 - OSNKW 2011, z. 6, poz. 51).

W każdej zatem sprawie należy przeprowadzić analizę, dotyczącą tego, czy sąd, skazując za inaczej opisany i zakwalifikowany czyn zmieścił się w granicach zdarzenia historycznego, które było podstawą skargi (zarzutu). W rozpoznawanej sprawie wyznacznikami zachowanej tożsamości czynu zarzuconego i przypisanego były: ten sam przedmiot ochrony, ten sam przedmiot czynności wykonawczej, ta sama osoba pokrzywdzonego, ten sam zamiar sprawcy, to samo miejsce jego działania i zbliżony czas zachowania. Pogląd o pozostaniu Sądów w tej sprawie w ramach oskarżenia ulegnie wzmocnieniu, jeśli przyjmie się, że przedmiotem tu wszczętego i zakończonego postępowania karnego był czyn polegający na bezprawnym wejściu w posiadanie cudzej rzeczy.

Wobec tego, w pełni zasadne było przypisanie oskarżonemu przez Sąd przestępstwa paserstwa zamiast zarzuconego przestępstwa kradzieży, której – zgodnie z ustaleniami poczynionymi w rozpoznawanej sprawie – nie dokonał.

Zgodzić się też trzeba z uwagami zaprezentowanymi przez prokuratora w pisemnej odpowiedzi na kasację, odnoszącymi się do obrazy prawa materialnego, a to art. 293 § 1 k.k. i art. 292 § 1 k.k. Wbrew skarżącemu nie doszło bowiem ani do zaniechania prawidłowej ich wykładni, ani prawidłowego ich zastosowania w przedmiotowej sprawie. Sąd Rejonowy w N. zasadnie bowiem przyjął, że doszło do wypełnienia przez oskarżonego znamion przestępstwa z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 292 § 1 k.k. Wskazywało na to bowiem zachowanie J. W. , zwłaszcza brak sprawowania właściwego nadzoru nad pracownikami i powierzonym im sprzętem informatycznym. Oskarżony, będąc osobą pełniącą funkcję Prezesa Zarządu W. sp. z o.o., a więc ponoszącą odpowiedzialność za prawidłowe funkcjonowanie spółki, najlepiej znającą profil jej działalności i narzędzia konieczne do jej wykonywania, musiał posiadać wiedzę dotyczącą konieczności wykorzystywania odpowiednich programów komputerowych, na których opierała się działalność spółki. Oczywiście jest, że pozyskanie dostępu do legalnych oprogramowań jest związane z opłatami licencyjnymi. Natomiast, jeżeli

sam oskarżony uznał, że jego wiedza w tym zakresie była niewystarczająca, to był on zobowiązany do pozyskania odpowiednich informacji od osób, które taką wiedzę miały. J. W. jednak tego nie uczynił i spowodował, że spółka korzystała z programów komputerowych, pochodzących z nielegalnego źródła.

W tej sytuacji subsumcja przestępstw popełnionych przez J. W., dokonana przez Sądy obu instancji, nie może budzić zastrzeżeń.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.